

2. Використання мультимедійних програм, які дають можливість поєднання слухового і зорового засобів подання інформації, багаторазового входу у навчальну систему, індивідуалізації і інтенсифікації учбового процесу, а також завдяки можливості оперативного оновлення й корегування змісту навчання та використання ресурсів Інтернет для здобуття аутентичного аудіо матеріалу.
3. Визначення мети вивчення мови.
4. Включення іноземної мови у своє дозвілля: переглядання серіалів, читання книг, прослуховування пісень англійською мовою. Варіативна послідовність вивчення матеріалу стимулюють особистісну пізнавальну активність.
5. Комунікативна мотивація як фактор підвищення ефективності процесу навчання.
6. Комунікативний підхід до формування граматичних навичок.

Таким чином, освітлені недоліки, через які переважна більшість українців не володіє на достатньому рівні іноземною мовою. Слід зауважити, що Україна має низку факторів, які є перешкодою для успішного вивчення мови, але у той же час створює умови для їх усунення.

Література

1. Концепція розвитку англійської мови: URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/2019-06-24-proekt-konts-angl-movi-1.docx> (дата звернення 10.09.20)
2. Ніколаєва С. Ю. Концепція іншомовної освіти в Україні // International Scientific and Practical Conference «WORLD SCIENCE». 2016. № 4 (8), Vol. 4. С. 60–61.
3. Решітнік Т. С. Традиції та інновації в методиці навчання іноземних мов: [навч. посіб. для студ. і вчит.]. СПб. : КАРО, 2007. 267 с.
4. Словник української мови: в 11 томах. Том 4, 1973, с. 768.; Том 9, 1978, с. 527.

Нікітіч О. Г.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Подворчан А. З.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ДОКУМЕНТ ЯК ОСНОВНИЙ РІЗНОВИД КОМУНІКАЦІЇ

Документ відіграє важливе значення у комунікації між особами. Візьмемо, наприклад, контракт між працівником і роботодавцем, де обидві сторони узгоджують питання працевлаштування.

Документ – це результат відображення конкретної інформації на спеціальному матеріалі за визначеним стандартом чи формою[1].

Документ служить носієм інформації не тільки на папері, але й в електронному вигляді. Існують різновиди документів, які мають свою юридичну силу не тільки в писемному вигляді, але й в електронному. Здебільшого такі документи використовують аби звернути увагу осіб на певний вид інформації або зробити певного роду повідомлення. Взагалі оформлення документів має певний шаблон, вимоги, та реквізити яких особа, яка починає створювати документ повинна дотримуватися. Важливими є реквізити документів, які згідно чинного законодавства будуть мати певну юридичну силу виходячи з правильності їх застосування. Реквізити – це сукупність обов'язкових даних у документі, без яких він не може бути підставою для обліку й не має юридичної сили[2].

Взагалі дуже цікавим є розвиток та виникнення документа. Раніше до нашої поняття документ не мало ніякого значення. Велике значення відігравало слово, яке на той час відігравало значиму роль. Звісно, що документальне відображення на той час мав папірус, але ж він не мав значущу юридичну силу. На початку нашої ери вже з'являється папір, який розповсюджується по всій Європі та злужить для відображення документів.

У сучасному діловодстві не обминули такий вид документування як фотоплівка. Сьогодні документуються видатні та важливі події на фотоплівках й магнітних стрічках. Входять у практику діловодства й документи – голограми, які мають зображення, запис і відтворення, якого здійснюється за допомогою лазера[3].

Документ супроводжує людину від народження до смерті. Та й в процесі своєї життєдіяльності людина досить часто використовує документ. Виходячи з особливої важливості документа виділяють його функції.

- Інформаційна функція
- Гедонічна функція
- Комунікативна функція
- Правова функція
- Політична функція

Усі перелічені функції відіграють істотну роль у формуванні документа.

Важливе значення відіграють документи в управлінській діяльності, коли керівник установи відображає свої розпорядження у вигляді документів. У відповідності до установи та організації існують положення затверджені наказами, які регулюють та регламентують оформлення документообігу. Наприклад Наказ МВС №650, який регламентує оформлення документів у структурі Національної поліції України.

Отже, документ відіграє важливу роль в комунікації осіб. Людина в процесі свого життя завжди використовує документ як носій інформації. Дуже добре, коли до роботодавця влаштовується на роботу досвідчений фахівець, який може правильно та чітко підібрати інформацію в документах

та у відповідності до всіх вимог формувати їх. Тому, аби на ринку праці мати великий попит, потрібно бути грамотним та досвіченим комунікантом.

Література

1. Виникнення та історія розвитку документа//URL:
<https://studfile.net/preview/5375458/page:3/> (дата звернення 05.05.2020)
2. Поняття документа//URL:
https://pidruchniki.com/1552011748798/dokumentoznavstvo/ponyattya_dokumenta (дата звернення 05.05.2020)
3. Реквізити документів та їх оформлення//URL:
<http://ru.osvita.ua/vnz/reports/dilovodstvo/24216/> (дата звернення 05.05.2020)
4. Роль документа в житті людини та суспільства//URL:
<https://studfile.net/preview/7392411/page:5/> (дата звернення 05.05.2020)

Носач А. М.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Козубай І. В.,

старший викладач

кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ: ВІД ДАВНИНИ ДО СЬОГОДЕННЯ

Актуальність теми зумовлена тим, що як наука термінологія утворилася досить давно, але на даному етапі ще існують деякі невирішені термінологічні проблеми. Прикладом яких є історичний аспект терміна, а також його розвиток через призму часу, перші згадки, функціональні характеристики.

Зазначимо, що невід'ємним компонентом існування права на етапах його розквіту є юридична термінологія. Така позиція цілком пов'язана з тим, що гарантією ефективної дії законодавства є присутність узгодженої, злагодженої та чіткої термінології, що буде коректною для наукових робіт та досліджень кола юридичних дискусій та питань.

Тему юридичної термінології згадували багато зарубіжних та вітчизняних вчених і дослідників, серед яких Н. В. Артикуца, Ю. Є. Зайцев, Т. В. Кашаніна, Т. П. Кравченко, А. М. Ляшук, В. М. Протасов, П. М. Рабінович, О. А. Сербенська, І. М. Сушинська, В. М. Тертишник, В. Ю. Туранін, І. Б. Усенко, А. А. Ушаков, О. Ф. Черданцев, Н. П. Янишин та ін., що в своїх працях висвітлювали загальні питання, зазначали основні аспекти, звертали увагу на актуальні проблеми.

Зазвичай правова термінологія розглядається в рамках юридичної лінгвістики, що і висвітлює головні аспекти в цій галузі. Прикладом таких